

лѣзълъ да се разхожда отъ радость въ градината си. Въ това врѣме на ржката му кацналъ брѣмбаръ. Стисналъ го въ ржка и вика на познавача:

— Хей, брѣмбарко, ако си познавачъ, познай що стискамъ въ ржката си!

Брѣмбарътъ се стрѣсналъ отъ страхъ и извикалъ:

— Сега познахъ, че брѣмбарътъ се хвана здраво въ твоята примка и нѣма да излѣзе отъ туку живъ.

— Вѣрно си позналъ, отговорилъ царътъ и заповѣдалъ да му удвоятъ наградата.

Той си отишелъ доволенъ, но се зарекълъ за напрѣдъ никому да не врачува.

Взаимно добро.

динъ пѣтешественникъ дълго врѣме живѣлъ въ топлитѣ страни между чернокожитѣ диваци. Той отишелъ по тия страни, за да изучи добръ живота на дивацитѣ и тѣхнитѣ мѣста.

По цѣлъ день пѣтувалъ той съ коня си изъ горещитѣ полета и биялъ разни диви животни. Много пѣ-